

Kirkegaardene administreres naturligt paa Landet gennem Menighedsraadene som egentlige Kirkegaarde, medens de i Byerne bør administreres kommunalt.

Gravfred kan kun opnaas gennem en virkelig Fredning af Graven eller gennem Ligbrænding,

Det er saavel i Byernes som i de enkelte Borgeres Interesse, at Krematoriebygning fremmes.

Kirkelig Gravfred.

Af Sognepræst *P. Severinsen.*

Redaktionen har været saa venlig at give mig Lejlighed til et lille Tilsvær med det samme til det af Hr. Overlæge K. Secher ovenfor fremførte. Jeg udtaler da min Glæde over, at Overlægen stiller sig ved min Side i Kravet om ganske anderledes Fredning paa vore Kirkegaarde. Paa Landet er det overkommeligt, og i Byerne kan der gøres mere, end der bliver gjort, især da man, hvor ikke en Kirkebygning skæmmes derved, kan bruge Udvejen med at forhøje Jordsmonnet.

Jeg vil ikke pynte paa Døden og Dødens Følger i vort Legeme. Jeg har heller ikke villet bevare den Pynt, som jeg betegnede som „de hedenske Fantasier om Sjælens Udødelighed“. At disse Sjæle-Fantasier stammer fra Hedenskabet og ikke fra Kristendommen, er i al Fald vitterligt. Dermed har jeg aldeles ikke villet hefte Ukvemsord paa Ligbrændingen, men jeg vil forsvare den kristne Ulyst ved at ty til den, — ud fra de kristne Opstandelsesforventninger. Man kan ikke helt lade være med at tænke, at det havde set noget underligt ud, om Martha havde maatte svare om Lazarus: „Herre, vi har allerede brændt ham for fire Dage siden“. Med Herrens Dag for Øje kunde man jo tænke sig den samme Situation.

Saadanne Følelser vil jeg gerne beskytte, og om nogen vilde bruge et Hjørne af sin Mark til Begravelse for at være lydligere mod disse Tanker, da ser jeg ikke nogen Nødvendighed for at taarne Vanskeligheder op eller muligvis udvikle ligefremt Forbud under Henvisning til Kirkegaardenes Fortrinlighed. Sundhedsstyrelsen forlanger ikke Jordbundsprøver, hvor man begraver i Snesevis af Kreaturer paa een Gang. Saa kan der vel ogsaa være Maade med Risikoen ved at begrave et enkelt Menneskelegeme.

I al Fald skal Kirkegaardene ikke rose sig for meget, og vi føler mindre Tillid til, at de kommunale Begravelsespladsbestyrelser vil være lydøre overfor kristelige Tankegange, end til at de kirkeligt styrede vil være til at opdrage til en bedre Administration. Man kan jo ogsaa forvalte en Kirkegaard aldeles under Synspunktet Destruktionsanstalt.